

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 59 0 Ps 000078 16 Rev 3
Banjaluka: 24.8.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja RGR G. d.o.o B., zastupanog po punomoćniku S.G., advokatu iz B., ...i R.K., advokatu iz B., ..., RS, protiv tuženog Rudnik boksita S. a.d. S., zastupanog po punomoćniku N.R., advokatu iz Z., radi duga, vrijednost predmeta spora 723.140,98 KM, odlučujući o revizijama stranaka izjavljenim protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj: 59 0 Ps 000078 15 Pž 4 od 10.3.2016. godine, na sjednici održanoj 24.8.2016. godine, donio je

PRESUDU

Revizija tužitelja se djelimično usvaja, obe nižestepene presude preinačavaju u odbijajućem dijelu odluke, tako što se obavezuje tuženi da tužitelju isplati iznos od 111.690,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata obračunatih na novčani iznos od 723.140,98 KM, za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine, dok se u preostalom dijelu revizija odbija (odbijajući dio za isplatu zatezne kamate na iznos od 111.690,86 KM počev od 20.9.2007. godine do isplate).

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade troškova izjavljene revizije isplati iznos od 3.750,00 KM.

Revizija tuženog se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj: 59 0 Ps 000078 13 Ps 2 od 23.6.2014. godine, odbijen je preostali dio tužbenog zahtjeva tužitelja, preciziran podneskom od 4.3.2014. godine, kojim traži isplatu glavnog duga u iznosu od 276.348,69 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.9.2006. godine do isplate, isplatu glavnog duga u iznosu od 151.814,14 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.8.2007. godine do isplate, te isplatu iznosa od 111.690,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata obračunatih na novčani iznos od 723.140,98 KM za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.9.2007. godine do isplate.

Obavezan je tuženi da tužitelju na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 33.379,15 KM, dok je taj zahtjev u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa odbijen.

Odbijen je protutužbeni zahtjev tuženog kojim traži da se obaveže tužitelj da mu na ime izgubljene zarade isplati iznos od 345.128,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.1.2007. godine do isplate.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci, broj: 59 0 Ps 000078 14 Pž 3 od 12.2.2015. godine, žalbe stranaka su odbijene i prvostepena presuda potvrđena.

Rješenjem Vrhovnog suda Republike Srpske broj: 59 0 Ps 000078 15 Rev 2 od 10.9.2015. godine, usvojena je revizija tužitelja i presuda Višeg privrednog suda u Banjaluci, broj 59 0 Ps 000078 14 Pž 3 od 12.2.2015. godine ukinuta u dijelu kojim je odbijen zahtjev za isplatu glavnog duga u iznosu od 276.348,69 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.9.2006. godine do isplate, odbijen zahtjev za isplatu iznosa od 111.690,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata obračunatih na novčani iznos od 723.140,98 KM za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.9.2007. godine do isplate, te odbijen zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 33.379,15 KM, i u tom dijelu predmet vraćen na ponovno suđenje (revident je u reviziji naveo da drugostepenu presudu ne pobija u dijelu kojim je odbijen zahtjev za isplatu glavnog duga u iznosu od 151.814,14 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.8.2007. godine do isplate).

Revizija tuženog je odbijena.

U postupku ponovnog odlučivanja, Viši privredni sud u Banjaluci donosi presudu broj: 59 0 Ps 000078 15 Pž 4 od 10.3.2016. godine, koja je predmet odlučivanja po reviziji, kojom žalbu tužitelja djelimično usvaja i prvostepenu presudu preinačava, tako što se tuženi obavezuje da tužitelju, na ime glavnog duga, isplati iznos od 271.397,13 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.6.2007. godine do isplate i da mu na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 12.255,17 KM, dok se tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži zakonska zatezna kamata na iznos od 271.397,13 KM počev od 1.9.2006. godine do 12.6.2007. godine i troškovi postupka preko dosuđenog iznosa, odbija.

U preostalom dijelu (isplata iznosa od 111.690,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata na novčani iznos od 723.140,98 KM za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.9.2007. godine do isplate, žalba tužitelja se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Tužitelj u reviziji izričito navodi da drugostepenu odluku pobija samo u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 111.690,86 KM na ime zakonskih zateznih kamata na novčani iznos od 723.140,98 KM za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.9.2007. godine do isplate, i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači u tom dijelu i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje. Tužitelj potražuje i troškove na ime sastava revizije u iznosu od 3.750,00 KM uvećane za iznos sudske takse na podnesenu reviziju.

Tuženi revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači u dosuđujućem dijelu i tužbeni zahtjev odbije, a tužitelj obaveže na naknadu svih troškova postupka, uključujući i troškove na ime sastava revizije u iznosu od 2.729,02 KM.

Tuženi u odgovoru predlaže da se revizija tužitelja odbije, a ovaj obaveže na naknadu troškova na ime sastava odgovora u iznosu od 2.729,02 KM.

Revizija tužitelja je djelimično osnovana.

Revizija tuženog nije osnovana.

Predmet spora po tužbenom zahtjevu jeste isplata glavnog duga u iznosu od 276.348,69 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.9.2006. godine do isplate, i isplata iznosa od 111.690,86 KM na ime zakonskih zatezних kamata obračunatih na novčani iznos od 723.140,98 KM za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.9.2007. godine do isplate.

U bitnome se činjenično utvrđenje prvostepenog suda sastoji u sljedećem:

Tuženi, kao naručilac radova i tužitelj, kao izvođač radova, su 11.04.2006. godine, pod brojem 168/06, zaključili Ugovor o izvođenju rudarskih radova (u daljem tekstu: Ugovor) kojim je tužitelj (član 1), preuzeo obavezu da za tuženoga izvede radove na kopanju, utovaru, transportu i odlaganju otkrivke i rude, kao i održavanje transportnih puteva na dva lokaliteta, površinskim kopovima Š. (u daljem tekstu: PKŠ) i K. (u daljem tekstu: PKK), u količini od 300.000,00 m³ čvrste mase u roku od 4 mjeseca od dana potpisivanja Ugovora (član 3). Ugovorena je fiksna cijena po m³ čvrste mase u iznosu od 5,03 KM/m³ čvrste mase, u koju je ukalkulisan porez na usluge, koja cijena ne podliježe promjenama sve do završetka radova (član 4.). Ugovoreno je da se plaćanje vrši po privremenim mjesečnim situacijama, koje moraju biti potpisane od strane izvođača i naručioca do 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec (u protivnom se ista neće prihvatiti), a plaćanje će se vršiti prema dinamici naplate otpremljene - iskopane rude, dok se nakon završetka radova ima izvršiti konačan obračun. Stranke su, dalje, ugovorile da se prije uvođenja u posao izvrši geodetsko snimanje početnog stanja mjesta rada na kopu od strane izvođača i naručioca, kao i snimanje konačnog stanja po završetku radova, a da je, u slučaju neslaganja stranaka sa izvještajem, mjerodavan snimak neutralne firme ovlaštene za ovakvu vrstu poslova (član 5.). Ugovorene su obaveze naručioca, da, između ostaloga, sačini detaljan plan rudarskih radova i uruči ga izvođaču, uvede izvođača u posao, obezbjedi nadzornog organa (član 7.), dok su obaveze izvođača bile, između ostaloga, da ugovorene radove izvede stručno, kvalitetno i u ugovorenom roku (član 8.).

Aneksom Ugovora koga su zaključili 13.4.2006.godine, izmijenjena je odredba člana 5. Ugovora koja se odnosi na plaćanje radova, tako što je ugovoreno da će naručilac plaćati izvedene radove kompenzacijom proizvoda iz asortimana Rudnika na ukupnu vrijednost ugovorenih radova (cca 1.500.000,00 KM).

Aneksom Ugovora broj: 389/06 od 10.8.2006.godine, izmijenjena je odredba člana 3. Ugovora koja se odnosi na rok završetka radova, tako što je ugovoreno da je krajnji rok za završetak radova 30.9.2006. godine, da bi taj rok Aneksom 1. broj: P 2041006/01 od 4.10.2006. godine bio

produžen do 31.10.2006. godine, a među parničnim strankama nije sporno da su, nakon isteka ovog roka, postigle usmeni dogovor da se rok produži do 31.12.2006. godine.

Aneksom ugovora za naknadne radove na PKŠ i PKK, broj: 248/06 od 5.6.2006.godine (u daljem tekstu: Aneks), stranke su ugovorile izvođenje naknadnih radova koji nisu obuhvaćeni Ugovorom, a odnose se na izradu objekta odvodnjavanja i stacionirnih trasa. U tekstu ovog Aneksa taksativno su nabrojane teške mašine koje će biti korišćene u radu sa pojedinačno ugovorenom cijenom rada za svaku mašinu.

Iz situacije broj: 02 sa opisom radova, utvrđeno je da je tužitelj tuženome fakturisao vrijednost radova izvedenih u periodu od 24.4.2006. godine do 31.8.2006. godine u iznosu od 983.954,07 KM, a iz situacije broj: 03 sa opisom radova, da su fakturirani radovi izvedeni u periodu od 1.9.2006. godine do 22.12.2006. godine u iznosu od 596.240,21 KM, sve na osnovu situacije koja je potpisana od strane naručioca, izvođača i nadzornog organa. Uvidom u građevinski dnevnik, utvrđeno je da je isti i bez primjedbi uredno potpisan od strane naručioca, izvođača i nadzornog organa, te da je isti vođen za radove izvedene u periodu od 24.4.2006. godine (prvi upis) do 22.12.2006. godine (zadnji upis).

Prema Zapisniku o konačno izvršenim radovima od strane tužitelja na PKŠ i PKK, u vremenu od 24.4.2006. godine do 22.12.2006. godine, utvrđeno je da su sve mjesečne izračune iskopane čvrste mase u navedenom periodu, vršila i potpisom ovjeravala ovlašćena lica, za tužitelja V.R. i za tuženog Ž.M., dok su konačni izvještaj potpisali S.D. za izvođača, te K.E. i R.B. za naručioca. U Zapisniku o konačno izvršenim radovima, koji je sačinjen na osnovu izračuna mjesečnih izvještaja, konstatovan je da na PKŠ u ovom periodu izvršen iskop, utovar, transport i odlaganje otkrivke i rude u količini od 260.140,71 m³ čvrste mase, dok na PKK nije bilo ovih radova.

Između stranaka nije sporno da je za fakturirane radove po situacijama broj: 02 i 03 (ukupni iznos 1.580.194,28 KM), tuženi isplatio tužitelju iznos od 861.715,28 KM, putem zaključenih cesija od 11.8.2006., 24.8.2006., 26.9.2006., 6.10.2006., 27.10.2006., 5.12.2006. i 29.12.2006. godine.

Između stranaka nije sporno da je pored iznosa od 861.715,28 KM, tuženi pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj:59 0 Ps 000078 07 Ps od 10.10.2008. godine (potvrđena u tom dijelu presudom Okružnog suda Bijeljina broj: 59 0 Ps 000078 08 Pž od 28.1.2009. godine) obavezan na isplatu iznosa od 368.275,65 KM, a presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 59 0 Ps 000078 09 Ps 2 od 1.3.2010. godine (potvrđena u tom dijelu presudom Višeg privrednog suda Banjaluka broj: 59 0 Ps 000078 10 Pž od 27.9.2010. godine) obavezan na isplatu iznosa od 78.516,84 KM.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP), primjenom odredbe člana 189. st. 3., člana 202. stav 2. i člana 266. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85 i 57/89, te „Službeni glasnik RS“, broj: 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04-u daljnjem tekstu: ZOO), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci presude.

Prema shvatanju prvostepenog suda, predmet Ugovora su bili rudarski radovi na iskopu količine od 300.000,00 m³ čvrste mase (čl. 3. Ugovora), po fiksnoj cijeni od 5,03 KM/m³ čvrste mase. Nalazeći utvrđenim da je tužitelj iskopao 260.140,71 m³, sud zaključuje da je dug tuženog iznosio 1.308.507,77 KM (260.140,71 m³ x 5,03 KM/m³), a koji iznos mu je u cijelosti isplaćen cesijama u iznosu od 861.715,28 KM, i dosuđenim iznosom od 446.792,49 KM (368.275,65 KM + 78.516,84 KM), što ukupno daje plaćeni iznos od 1.308.507,77. KM.

Polazeći od toga da se situacije broj: 02 i 03 tiču samo obaveza iz Ugovora koji su u cijelosti plaćeni, ali ne i radova izvedenih po Aneksu, prvostepeni sud odbija zahtjev za isplatu iznosa od 276.348,69 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.9.2006. godine do isplate. (1.580.194,28 KM - 1.308.507,70. KM = 271.686,58 KM). Tužitelj je podneskom od 4.3.2014. godine povukao tužbeni zahtjev u odnosu na potraživanje po računu broj: 4. od 24.1.2007. godine u iznosu od 4.662,18 KM (276.348,69 KM - 4.662,18 KM = 271.686,51 KM).

Odbijajući tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži isplata iznosa od 111.690,86 KM na ime zakonskih zatezних kamata obračunatih na iznos od 723.140,98 KM za period od 1.9.2006. godine do 15.9.2007. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.9.2007. godine do isplate, prvostepeni sud polazi od utvrđenja da je to potraživanje zasnovano na nalazu vještaka ekonomske struke Triše Petrića od 15.9.2007. godine, koji "nije predstavljao dokaz u predmetnoj pravnoj stvari" i "nije validan dokaz jer je vršen od vještaka koga je angažovala sama stranka".

Usvajajući djelimično žalbu tužitelja, drugostepeni sud mu dosuđuje potraživanje u iznosu od 271.397,13 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.6.2007. godine do isplate, cijeneći da je u situacijama broj: 2 i 3 sadržana i vrijednost radova izvedenih po Aneksu, koje je tuženi u cijelosti prihvatio kao izvršene prema končanjoj situaciji, a koji radovi nisu plaćeni jer iz dokaza proizilazi da su cesijama i iznosima dosuđenim sudskim odlukama, plaćeni samo radovi iz Ugovora. Kamatu na ovaj iznos sud je dosudio od dana utuženja pozivajući se na odredbe člana 277. i 324. ZOO, a odbijajući zahtjev za isplatu zatezne kamate za period od 1.9.2006. godine do 12.6.2007. godine jer „drugi datum dospjeća obaveze nije bilo moguće utvrditi“.

Cijeneći nalaze vještaka T.P. od 15.9.2007. godine (urađen na zahtjev tužitelja) i dopune nalaza od 5.5.2008. godine i 12.1.2010. godine (urađene po rješenju suda), drugostepeni sud smatra da „nisu imali dokaznu vrijednost potrebnu za formiranje uvjerenja da je obračunata kamata pravilno utvrđena“, polazeći od toga da su uzeti različiti osnovi za obračun, tj. u nalazu od 15.9.2007. godine iznos od 723.141,18 KM, a u dopunama nalaza iznos od 874.955,23 KM. Po stavu drugostepenog suda, to je razlog da nalaz po dokaznoj vrijednosti ne daje „osnova za pravilno utvrđenje visine potraživanja po osnovu dospelih neplaćenih kamata“.

Drugostepena odluka nije pravilna u odbijajućem dijelu zahtjeva kojim se traži isplata iznosa od 111.690,86 KM na ime dospelih obračunatih zatezних kamata.

Pravilno je ukazivanje u reviziji tuženog da drugostepeni sud ne može drugačije na sjednici vijeća cijeliti dokaze i dati drugačiju ocjenu činjenica od one ocjene koju je dao prvostepeni sud, ali samo kada su u pitanju neposredno izvedeni dokazi pred prvostepenim sudom. Ako bi tako postupio u odnosu na neposredno izvedene dokaze, drugostepeni sud bi povrijedio procesno pravilo slobodnog sudijskog uvjerenja pri ocjeni dokaza (član 8. ZPP), kao i načelo neposrednosti (član 4.

ZPP). Drugačiju ocjenu iskaza svjedoka, stranaka ili vještaka saslušanih pred prvostepenim sudom, od one koju im je dao prvostepeni sud, drugostepeni sud može dati na osnovu održane rasprave na kojoj stiže uvjerenje na osnovu neposredno izvedenih dokaza.

Međutim, takvog ograničenja nema kada su u pitanju posredno izvedeni dokazi, a upravo ocjenom posredno izvedenih dokaza drugostepeni sud je stekao uvjerenje o djelimičnoj osnovanosti zahtjeva tužitelja, kada je u pitanju zahtjev za isplatu iznosa od 271.397,13 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.6.2007. godine do isplate. Stoga ne stoji revizioni navod o povredi odredbe člana 217. ZPP, kao ni navodi o povredama odredbi člana 8. i 191. stav 4. ZPP, jer ocjena dokaza i obrazloženje tih dokaza nije proizvoljno ni suprotno utvrđenom činjeničnom stanju iz predmeta spisa.

Takođe je neosnovano ukazivanje revizije tuženog na povrede odredbi člana 147., 148. i 150 ZPP, posebno počinjenih time da vještak T.P. nije na glavnoj raspravi usmeno obrazložio nalaz, kod činjenice da prvostepeni sud u obrazloženju ukazuje da neposredno saslušanje vještaka nije provedeno, jer tužitelj nije imao primjedbi na nalaz, dok je tuženi „prigovorio pismenom nalazu i mišljenju bez pitanja za vještaka“. Stoga, sve i da se tuženi nije mogao izjasniti o ličnosti vještaka jer je vještak T.P. nalaz od 15.9.2007. godine, na kome se zasniva zahtjev za isplatu iznosa od 111.690,86 KM sa kamatama, sačinio na zahtjev tužitelja, taj nalaz je njemu dostavljen, upoznat je sa istim i imao je pravo i mogućnost da vještaku postavlja pitanja i traži razrješenje spornih dijelova nalaza. Isto tako, imajući u vidu činjenicu da je isti vještak radio dvije dopune po rješenju suda i da se tuženi tome nije protivio, kako u pogledu obima tako i u pogledu ličnosti vještaka, da su mu dopune nalaza dostavljene i da se na njih mogao izjasniti, ne stoji revizioni navodi da mu je uskraćeno raspravljanje, posebno ne propustima na strani suda.

Prema situaciji broj: 2 tužitelj je tuženom fakturisao radove u vrijednosti od 983.954,07 KM, a prema situaciji broj: 3 radove u vrijednosti od 596.240,21 KM. Fakturisani iznosi su obuhvatali cjelokupni ugovoreni period radova od od 24.4.2006. godine do 22.12.2006. godine, kako radove po Ugovoru tako i radove po Aneksu.

Dakle, na osnovu ove dvije situacije (983.954,07 KM + 596.240,21 KM) fakturisani su radovi u ukupnoj vrijednosti od 1.580.194,20 KM, a ove situacije tuženi nije osporio, bilo u pogledu izvedenih radova bilo u pogledu iznosa cijena.

Nije sporno, a to potvrđuju i izvedeni dokazi, da je tuženi putem cesije isplatio iznos od od 861.715,28 KM i da je pravosnažnim presudama obavezan na isplatu ukupnog iznosa od 446.792,49 KM (368.275,65 KM + 78.516,84 KM), pa slijedi da je tuženi na ime izvršenja obaveze isplatio tužitelju iznos od 1.308.507,77 KM.

Razlika između fakturisanog iznosa koji se zasniva na konačnoj situaciji i ukupno izvršenog plaćanja jeste 271.686,50 KM (1.580.194,20 KM - 1.308.507,70 KM), da bi tužitelj u končanom taj zahtjev opredijelio na iznos glavnog duga od 271.397,13 KM. Tuženi nije tokom postupka pružio dokaze da je ovaj iznos plaćen tužitelju, pa je pravilno suđeno kada je zahtjev tužitelja u tom dijelu usvojen.

Pozivanje tuženog u reviziji na nalaz vještaka M.Đ. od 23.6.2008. godine, kao dokaz da ukupno dugovanje tuženog za izvedene radove iznosi 1.229.990,03 KM nije osnovano. Ovo iz razloga što iz tog nalaza jasno proizilazi da je vještak do ovog iznosa došao na način da je izračunao vrijednost radova koji su trebali biti izvedeni po Ugovoru, a nije uzeo u obzir i vrijednost radova izvedenih po Aneksu.

Do iznosa od 1.229.990,03 KM navedeni vještak je došao tako što je uzeo da ukupno iskopana količina čvrste mase iznosi 244.531 m³, pozivajući se na sastanak od 6.3.2007. godine i prijedlog investitora da se definiše granica eksploatacije i u tim granicama utvrdi iskopana količina čvrste mase. Tužitelj privremenim situacijama, građevinskim dnevnikom, zapisnikom o konačno izvršenim radovima i dostavljenim situacijama broj: 2 i 3, kojima tuženi nije prigovorio, dokazuje da je količina ukupno iskopane čvrste mase iznosila 260.140,71 m³ i da je vrijednost radova izvedenih samo po ugovoru 1.308.507,77 KM, bez vrijednosti radova po Aneksu.

Revizijom tuženog se posebno ne osporava nalaz vještaka Triše Petrića od 15.9.2007. godine, u dijelu izračuna da je u momentu utuženja postojao glavni dug prema tuženom u iznosu od 723.140,98 KM i da dospjela obračunata zatezna kamata na taj iznos, za period od 1.9.2006. godine do dana izrade nalaza 15.9.2007. godine, iznosi 111.690,86 KM. S druge strane, revizijom tužitelja se pravilno ukazuje da se zahtjev za isplatu iznosa od 111.690,86 KM sa pripadajućom kamatom, temelji na činjenici da je ona obračunata za navedeni period docnje tuženog u vezi obaveze plaćanja preostalog dijela glavnog duga u iznosu od 723.140,98 KM. Tužitelj ne potražuje plaćanje koje bi bilo zasnovano na dopunama nalaza navedenog vještaka od 5.5.2008. godine i 12.1.2010. godine, pa obrazloženje drugostepene odluke u tom dijelu kada govori o dokaznoj vrijednosti nalaza od 15.9.2007. godine, nije pravilno.

Prema odredbi člana 279. stav 2. ZOO, povjeriocu pripada pravo na zateznu (procesnu) kamatu na neisplaćenu obračunatu kamatu od podnošenja tužbe (zahtjeva) za naplatu potraživanja obračunate kamate. Ove kamate se ne mogu zahtjevati sve dok ne prestane glavna novčana tražbina iz koje proizilaze zatezne kamate, pa i onda kada su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu uz glavni dug (kao što je ovdje slučaj). Zatezne kamate mogu se utužiti uz glavni dug u apsolutnom iznosu, ali od dana utuženja na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na glavni dug. Tek nakon isplate glavnog duga, povjerilac stiče pravo da dospjelu zateznu kamatu prikaže kao glavno potraživanje i postavi zahtjev za isplatu procesne kamate.

Pošto je tek ovom revizionom odlukom konačno odlučeno da tuženi ima obavezu isplatiti tužitelju, iz osnova glavnog duga preostali iznos od 271.397,13 KM, pravilno je suđeno kada je odbijen zahtjev za isplatu procesne kamate na iznos obračunate dospjele zatezne kamate od 111.690,86 KM, počev sa 20.9.2007. godine, jer glavni dug još nije plaćen. Udovoljavanje tom dijelu zahtjeva predstavljalo bi povredu pravila o zabrani anatocima sadržanu u članu 400. stav 1. ZOO.

Tužitelju pripada pravo na punu naknadu troškova na ime sastava revizije imajući u vidu da je revizijom pobijao samo dio u kome je odbijen zahtjev za isplatu iznosa od 111.690,86 KM sa zateznom kamatom i da je reviziji, u pretežitom dijelu, udovoljeno. Činjenica da je odbijen zahtjev za isplatu kamata na taj iznos počev od 20.9.2007. godine do isplate, ne utiče na odluku o troškovima revizionog postupka kada se ima u vidu cjelokupni uspjeh tužitelja u parnici.

Tužitelj je na osnovni iznos od 3.750,00 KM na ime troškova za sastav revizije, potraživao i troškove takse koju treba platiti za izjavljenu reviziju (bez novčanog određenja visine), ali kako u predmetu spisa ne postoji dokaz da je taksa plaćena, tom dijelu zahtjeva se ne može udovoljiti.

Odluka o troškovima donesena je temeljom odredbe člana 397. stav 2 u vezi sa odredbom člana 386. stav 2. ZPP.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci temeljem odredbe člana 248. i člana 250. stav 2. ZPP, u vezi sa članom 456. a). ZPP.

Predsjednik vijeća:
Biljana Tomić

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić